

Forfatter: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher (1848-08-08)

Citation: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Grundtvig, Johan Diderik Nicolai Blicher (1848-08-08)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 39. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000026.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Johan Grundtvig til Faderen.

Kolding 8 Aug. 1848.

Kl.

Kjære Fader!

Tak for dit Brev af 31te Juli; først idag har jeg faaet Rolighed til at skrive dig et Par Ord til, thi vi have paa Grund af Forholdene og den snevre Indqvartering snarere formeget end forlidet Selskab (og dog er Selskabskredsen temmelig indskrænket, da den almindelig er bestemt med de Officerer, der staae i samme Compagni, det vil for mig sige 2 a 3, da den Ene ofte er i Forretninsrejser) saa Tid til at skrive andet end Dagbøger er vanskelig at finde. Idag har jeg imidlertid faaet den sjeldne Lod at være ene den hele Dag, da jeg commanderer vor yderste Feldtvagt ved Kolding Sønderport, i et Huus, som har faaet Skydehuller for Vinduer i den ene Ende, medens det i den anden beboes af Familien, en Farver Utzen. Her seer comiskt ud. Ligeudenfor min Vagt har jeg Aaen med en Barrikade paa hver Side og 200 Skridt sønden for Aaen nok een, hvor Byporten er, der dog kun er svagt besat her fra Vagten, men vi have en viid Udsigt langt ud over deres Hoveder henved $\frac{1}{4}$ Miil og have Preusserne ligeoverfor os, dog have vi ikke seet dem idag. Igaar lod de sig heller ikke see, da 5 Bat. havde Vagten, iforgaars derimod og de foregaaende Dage, medens vore Forposter stod ved Vejle og kun Husarvedetter vare her, søgte de meget ude paa en Gaard, der ligger paa Bakken herudenfor ligefor vore Øjne, og hedder Bellevue, men idag have ingen vovet sig derop til, sagtens af Frygt for vore Kanoner, som vel ere her, men som jeg ikke ret veed, hvor skulde kunne rækkes. 400over Byen fra, thi fra Møllen nordfor er der vel godt Skud over Husene, men Distancen er vist for nærvæd ved $\frac{1}{2}$ Mil til at de kunne gjøre nogen Skade. Vore Geværer kunde de være rolige for, thi de række nok derop, men Kuglerne gjør ikke Noget paa den Afstand. Imidlertid, viist sig have de ikke, der gik just nu en Patrouille paa en 30 Mand ud af Porten for at søge dem, jeg bad om at maatte føre den, men fik ikke Lov, fordi jeg skulde blive ved Vagten, jeg havde havt stor Lyst til at see mig lidt om paa den anden Side af de Bakker, der $\frac{1}{4}$ Miil herfra begrændse vor Synskreds. Imidlertid jeg maa finde mig i min Skjæbne og trøste mig med, at skrive til dig og til Vilhelm Blom og maaskee ogsaa til Peter, som jeg vil bede dig hilse mange Gange, ifald han ingen Brev faaer selv denne Gang, han skal i saa Fald faae med det Allerførste. Ingenieurerne lægge her udenfor mit Vindue en Bjælkebro over det alt i en Maanedstid afbrudte Stykke af Steenbroen over Koldingaa, for at Borgerne kunne faae deres Korn ind, der alt staaer i Traver paa Markerne mellem Preusserne og os. Vi have idag seet Folkene gaae ganske rolig derude og høste. De ere meget fornøjede over at vi ere komne her frem igjen, skjøndt det gaaer ud over deres Huse. Farveren, hvis Gaard jeg er i, kan saaledes ikke drive sin Næring, fordi Porten, der gaaer lige ud til Aaen saavel som hans Gadedør ere stoppede og saaledes er det Tilfældet i hele Strækningen mod Syd udtill Aaen. Vi trak paa Vagt her de $1\frac{1}{2}$ Miil fra Viuf (som forresten hedder Viw) imorges Kl. 5 og trække af Vagt igjen imorgentidlig tilbage til Viuf, (hvorfra jeg skrev til Moder iforgaars og hvor vi have det meget godt) at sige, hvis vi ikke blive angrebne inat, thi da komme vi nok tidligre tilbage, da vi have Ordre at trække os langsomt tilbage i saa Fald og afvente Forstærkning. Vi ere nemlig kun 4 Batailloner i det Højeste og vist knap det her i Forpostlinien, de Andre maa Gud vide hvor ere henne nu, maaskee hinsides Vejle. Midt i forrige Uge, 2den August f. Ex. vare Tydskerne sydfor Aabenraa, efter Nis Lorensens og Hans Nissen fra Hammelev's Forklaring til vore Folk, der mødte dem tilvogns, kjendte og antastede dem paa Vejen fra Vejle til Viuf i Søndags. De rejste til Hovedkvarteret med Meldinger fra Slesvig. Hvad Grunden er til den pludselige Retraite og ligesaa pludselige Fremgang, vide vi ikke, maaskee var det en Finte, eller en lille Motion blot. Nu har jeg sagt alt hvad jeg veed og seer mig derfor foranlediget til at slutte disse magre Linier, som jeg dog haaber, du ikke vil kritisere altfor skarpt, Sproget i dem er mange Steder lovlig haardt æltet, men saaledes bliver nu engang altid min Stil, naar jeg ikke faaer den skrevets. 41mere end een Gang. — Endelig maae jeg dog ikke glemme at takke dig ret hjertelig for dit Brev, som jeg dog haaber, Moder alt har gjort paa mine Vegne. Det glædede mig inderlig at see din Udtalelse af din Mening om vort Forhold, som jeg vel kun tildels kan fatte, men ogsaa veed, er saa sammenvoxet med din hele Personlighed, at det vilde være ialfald altfor dumdrigt af mig at vente at kunne rokke eller i noget væsentligt modificere. For øvrigt troer jeg virkelig, at den Uoverensstemmelse i Anskuelser, der faktisk finder Sted imellem os, ikke er saa stor, at den kan være til Hinder for, at det rette Forhold mellem dig og os kunde finde Sted. Jeg troer, ligesom du, at maatte søge Grunden i uheldige Omstændigheder og naturlig Hidsighed paa begge Sider. Tiden vil sikkert ogsaa udjevne denne Ujevnhed ligesom saa mange andre, og med det Haab, at den Tid ikke maa være langt borte, vil jeg slutte dette Brev, idet jeg beder dig modtage ved min Haand en Hilsen fra Svend, der idag ikke har Lejlighed til at skrive, da han ligger paa Landevejen nordfor Byen. Brevet glædede ham ligesaameget som mig, og han vil vist med det første ogsaa lade høre lidt fra sig. Hils Moder, Meta, Boisen, Tante Jane og dersom nogle af mine Venner ere i Byen, ogsaa dem fra

3*

din hengivne Søn
Joh. Grundtvig.

P. S. Vil du ikke bede P. Boisen eller en anden paalidelig Mand hos Eibe paa min Regning at requirere og mig tilsende snarest muligt 1) Efterladte Skrifter af P. M. Møller 2den Udg. 1ste Bind og subscribere paa Resten og opgive ham min Adresse. 2) En Episode af Krigen af en ung Pige i Møgeltønder. — Og naar I have læst 2 Hefte af 3die Bind af Nord og Syd, maa vi saa ikke faae det over, ligesom de følgende; jeg svarer til dem, og

har udmærket godt og rummeligt Logi i min Kuffert. Aviserne, jeg skrev til Moder om, sendes bedst og billigst som Breve (∴: saa gaae de gratis), men saa maae de rigtignok sendes hver Dag, thi ellers blive Brevene vist for store, og Tillæggene til hver Avis maae vi endelig have med for Avertissementernes Skyld, som vi højst trænge til at læse med Hensyn til Bøger og Personalialia. — Vil du ikke ved Lejlighed højtidelig lykønske Harald Boisen og hans Brud fra mig, jeg havde nær glemt det foroven. Dersom jeg ikke mod Formodning skulde faae skrevet igjen til Eder inden Eders Bryllupsdag, paa hvilken nu 2/3 af dens Afgrøde savnes i Eders Huus, vistnok (i mange Aar) for første Gang, saa vil jeg »paa Forhaand« ønske Eder til Lykke og takke Eder fors. 42de mange Aar, vi have nydt det fædrene og mødrene Hjemms lykkelige Dage, der altid, om det end ofte ej syntes saa, staae med en egen Skikkelse, hjemlige og hyggelige som ingen andre, i vort Minde. Lad Moder læse denne Hilsen og beed hende tilgive, dersom hun selv ej faaer et eget Brev til den Dag, kan jeg faae et skrevet, skal jeg gjøre det, men til det er rigtignok Udsigterne ikke særdeles gunstige i de næste Dage, da vi først op paa Dagen i Morgen komme i Qvarteer og der er 1½ Miil her til Kolding og 2 til Vejle. Dog Moder bærer vist over med det, som hun har gjort med saa meget andet i sin store Kjærlighed. Hun skal med det Første ialfald faae et Par Linier fra mig til at afbede min Forsømmelse. Gud være med Eder, med Danmark og med os! Levvel!